

C213 – OND22

VLAAMS PARLEMENT

Zitting 2007-2008

17 april 2008

HANDELINGEN

COMMISSIEVERGADERING

COMMISSIE VOOR ONDERWIJS, VORMING, WETENSCHAP EN INNOVATIE

INHOUD

Interpellatie van mevrouw Greet Van Linter tot de heer Frank Vandenbroucke, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Werk, Onderwijs en Vorming, over recente voorstellen bij de toepassing van het GOK-decreet in de Brusselse Nederlandstalige scholen	1
Met redenen omklede motie	3
Vraag om uitleg van mevrouw Kathleen Helsen tot de heer Frank Vandenbroucke, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Werk, Onderwijs en Vorming, over de evaluatie van de proeftuinen in het onderwijs	3
Vraag om uitleg van de heer Carl Decaluwe tot de heer Frank Vandenbroucke, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Werk, Onderwijs en Vorming, over de communicatie over de jaarrekening 2005 van de Universiteit Hasselt	5

Waarnemend voorzitter: de heer Dirk De Cock

Interpellatie van mevrouw Greet Van Linter tot de heer Frank Vandenbroucke, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Werk, Onderwijs en Vorming, over recente voorstellen bij de toepassing van het GOK-decreet in de Brusselse Nederlandstalige scholen

De voorzitter: Mevrouw Van Linter heeft het woord.

Mevrouw Greet Van Linter: Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, dames en heren, ik heb deze interpellatie opgesteld op 18 maart. Ik weet dat er 20 maart een vraag om uitleg is gesteld over aanverwante aspecten (*Hand. VI. Parl. 2007-08, nr. C191*). Ik heb mijn interpellatie aangehouden omdat de vraagstelling mijns inziens nog opportuun is. Over de wachtlijsten en kampeertoestanden is al veel gepraat, maar we komen enkel tot losse ideeën en standpunten. Ik zou alles nog eens op een rijtje willen zetten en vragen naar concrete beslissingen. Voor we het weten, zijn we weer een jaar verder.

De laatste inschrijvingsperiode in het Nederlandstalig onderwijs te Brussel heeft als gevolg dat er nu reeds geen plaats meer is in de scholen van het Nederlandstalig onderwijs in Brussel.

Alle groepen met recht op voorrang zijn nu ingeschreven en er is geen enkele plaats meer voor de ‘gewone inschrijvingsronde’, die voorzien is voor de maand mei.

Collegelid voor Onderwijs van de Vlaamse Gemeenschapscommissie Vanhengel stelt dat “veel Nederlandstalige kinderen de kans nog niet gehad hebben om zich in te schrijven omdat de scholen sneller dan ooit volgeboekt zijn”, en dat is ook wat ik hoor op het terrein. Het is de eerste keer dat collegelid Vanhengel zo duidelijk stelt dat meerdere Nederlandstalige leerlingen uit de boot vallen. In het verleden werd dit gegeven zowel in het Vlaams Parlement als in de VGC steeds ontkend en als uitzondering bestempeld. Voor mij blijft het schrijnend dat veel Nederlandstaligen hun kind niet kunnen inschrijven in een school naar keuze. Ook al is dat een populaire school, er blijft het principe van de vrije schoolkeuze.

VGC-collegevoorzitter Vanhengel stelt ook dat het tijd wordt dat Vlaanderen zijn verantwoordelijkheid opneemt. Hij pleit voor een capaciteitsuitbreiding in het Brussels Nederlandstalig onderwijs. U hebt daarop gezegd, mijnheer de minister, dat u dat niet ziet zitten bovenop het geplande bouwprogramma. U stelt – terecht – dat “het Brussels probleem niet opgelost wordt met baksteen en beton”. We hebben inderdaad ondervonden

dat de GOK-regeling in verband met de inschrijving niet werkt in Brussel, ondanks alle wijzigingen die zijn aangebracht, zoals de voorrangsregels, en alle voorstellen die sindsdien werden geopperd, zoals het ticketsysteem of capaciteitsuitbreiding – dat is slechts gerommel in de marge. Moet het inschrijvingsprobleem niet eens helemaal worden herbekeken?

Ik citeer graag VGC-collegevoorzitter Vanhengel, die stelt: “Mij komt het voor dat elke verandering die we nu nog aanbrengen aan de bestaande toepassing van het GOK-decreet, alleen maar meer frustraties en moeilijkheden zal veroorzaken.” Bestaat er dan een andere oplossing voor de vraag die u zelf op 5 maart in de plenaire vergadering stelde: “Ik vind dat we nu moeten nadenken over wat we doen ten aanzien van de mensen die op het ogenblik dat de voorrangsregels gespeeld hebben voor broertjes en zusjes of voor kansarme of kansrijke kinderen, als allereersten aan de poort willen staan op het ogenblik dat de algemene inschrijvingsronde begint. Wat doen we daarmee? Laten we die mensen daar kamperen of bedenken we iets anders?” (*Plen. Hand. VI. Parl. 2007-08, nr. 31*) Hebt u intussen iets anders bedacht?

Ik kan me niet van de indruk ontdoen dat de meerderheidspartijen hieromtrent niet op één lijn zitten. U zegt dat de wachtlijsten geen gevolg zijn van het GOK-decreet, VGC-collegevoorzitter Vanhengel beweert in de pers het tegendeel. U wilt voorrang geven aan kinderen uit de buurt, minister Vanhengel is daar tegen. U onderzoekt het ticketsysteem, u bent daar wel voor, minister Vanhengel is daar tegen want dan draait het helemaal uit op een loterij in Brussel. U stelt het inschrijvingsbeleid niet in vraag, maar CD&V vraagt zich in de Vlaamse Gemeenschapscommissie (VGC) af of de doelstellingen van het GOK nog worden bereikt. Minister Vanhengel zet veel vraagtekens bij het beleid van voormalig minister Vanderpoorten. U vindt – terecht – dat u niets meer moet toevoegen aan het bestaande bouwprogramma omdat dat het probleem niet zou oplossen. VGC-collegevoorzitter Vanhengel is wel voor een capaciteitsuitbreiding. Daar spreekt hij volgens collegelid Grouwels niet in naam van het hele college. CD&V vindt capaciteitsuitbreiding geen oplossing, hoewel deze fractie binnen de VGC onderling niet echt akkoord raakt. Kartelpartner N-VA vraagt zich af of het aanbod wel voldoende is. CD&V profileert zich nu ineens als voorstander van een absolute voorrang voor Nederlandstaligen, terwijl de heer Vanhengel daar uiteraard ook tegen is.

Wat is het standpunt van de Vlaamse Regering over de inschrijvingsproblematiek in de Brusselse Nederlands-

talige scholen? Hoe ziet men de toepassing van het GOK-decreet en dan vooral de voorrangregeling in Brussel? Welke oplossing hebt u voor het probleem dat Nederlandstalige kinderen niet meer ingeschreven kunnen worden in het Brussels Nederlandstalig onderwijs?

De voorzitter: Minister Vandenbroucke heeft het woord.

Minister Frank Vandenbroucke: Mijnheer de voorzitter, ik heb het gevoel dat we dit debat al een paar keer hebben gevoerd de voorbije weken en maanden. Men blijft altijd maar dezelfde vragen stellen en dezelfde standpunten verkondigen, vaak gebaseerd op misverstanden. Maar goed, ik zal nog maar eens antwoorden.

Binnen de Vlaamse Regering is er geen afspraak om de inschrijvingsregeling die in Brussel geldt, te herzien. U zult zich herinneren dat we de inschrijvingsregeling bij het begin van deze legislatuur hebben herzien en dat we onder meer hebben voorzien in een specifieke voorrangregeling in Brussel voor leerlingen van wie de thuistaal het Nederlands is. U zult zich ook herinneren dat bij de bespreking van dat decreet werd vastgesteld dat de verklaring op eer, bij het vaststellen van de thuistaal, nadelen heeft op het vlak van de operationalisering. Binnen de grondwettelijke en wettelijke context was er echter geen betere mogelijkheid voorhanden, zo had juridisch advies uitgewezen. Bij gebrek aan zoiets als subnationaliteit kan men de inwoners van het hoofdstedelijke gewest niet catalogeren als Nederlandstalig, tenzij op grond van wat ze daarover zelf verklaren. In dat opzicht is uw uitspraak dat Nederlandstalige leerlingen niet ingeschreven geraken, enigszins tendentius. Men moet veeleer zeggen dat een aantal leerlingen niet ingeschreven kan worden in de school van hun keuze.

In reactie op de voorstellen uit de rondetafelconferentie over het Nederlandstalig onderwijs in Brussel is afgesproken dat minister Vanhengel een onderzoek zal laten doen naar de capaciteitsproblemen in het basisonderwijs in het hoofdstedelijke gebied. Volgens een recente toelichting van collegelid Vanhengel worden de resultaten van dat onderzoek verwacht tegen het einde van 2008 en we zullen dan zien of het inderdaad zo is dat in bijvoorbeeld de Brusselse vijfhoek het aanbod de vraag niet aankan. Over het aanbod wordt volgens mij een nogal vreemd debat gevoerd. Ik las dat collegelid Vanhengel voorstander is van uitbreiding van het aanbod via investering in scholenbouw. Anderen zijn daartegen. Ik ben absoluut niet tegen uitbreiding via scholenbouw. De waarheid is dat ik een enorm omvangrijk inhaalprogramma inzake scholenbouw aan het ontwikkelen ben. We doen nu al zeer veel investeringen via de reguliere budgetten in extra scholenbouw. Maar het is niet aan mij om te beslissen waar die scholen moeten komen.

Binnen ons onderwijssysteem is de regeringsverantwoordelijkheid voor een voldoende onderwijsaanbod

trouwens minder direct dan sommigen suggereren. Ons systeem dat gestoeld is op vrij initiatief van inrichtende machten, impliceert dat elk onderwijsaanbod begint bij de beslissing van raden van bestuur, gemeenteraden enzovoort om in een aanbod te voorzien, en om zelf te kiezen hoe ruim dat aanbod dan is. Binnen de systematiek van het bijzonder decreet kan enkel het gemeenschapsonderwijs desgevallend verplicht worden een aanbod te organiseren, als uitvloeisel van zijn taak om de grondwettelijke keuzevrijheid te garanderen.

In het licht van die opmerking wil ik er nog aan herinneren dat de inhaaloperatie inzake scholenbouw onder meer kon worden aangegrepen om een urgent capaciteitsprobleem op te lossen. In verschillende van de goedgekeurde bouwdoSSIERS werd de urgentie gearchumenteed vanuit de noodzaak om de capaciteit uit te breiden. Er werden vanuit het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest zeer weinig doSSIERS ingediend in het kader van DBFM (Design, Build, Finance, Maintain). Het gaat meer bepaald om twee doSSIERS, waarbij bovendien eerder redenen van renovatie dan van capaciteitsuitbreiding speelden. In de mate dat er dus een nijpend capaciteitsprobleem is, vertaalt zich dat nog niet in initiatieven van schoolbesturen uit Brussel om de capaciteit te vergroten.

Al bij al denk ik dat we logisch te werk moeten gaan. Uit de analyse die zal uitgevoerd worden, zal blijken waar er een capaciteitsprobleem is en allicht ook hoe groot dat is. Op basis daarvan kan worden nagegaan bij welke aanbieders van onderwijs, huidige en potentiële, de intentie aanwezig is om in bijkomende plaatsen te voorzien. Op grond daarvan kan desgevallend een planning worden overeengekomen. Ik wil echter wel benadrukken dat de Vlaamse Regering hierin de regels van gelijke behandeling zal respecteren, en dat ik niet wens algemene Vlaamse investeringsmiddelen in Brussel te investeren zonder de basisregels inzake scholenbouw toe te passen, waaronder ook de voorrangregels.

Het zal zeker voor de Brusselse basisscholen iets gemakkelijker worden om bouwdoSSIERS in te dienen, aangezien hun eigen werkingsmiddelen zeer fors zullen toenemen dankzij het nieuwe financieringsstelsel voor het leerplichtonderwijs waarin ik voorzie. Mijn weliswaar ruwe inschatting is dat de werkingsbudgetten van de Brusselse basisscholen met 50 procent zullen toenemen. Dat is zeer veel, maar het hangt ook samen met de indicatoren die we gebruiken. Ik vind dat legitiem en het is hun gegund. Als we dat leggen naast het feit dat we onze subsidies voor bouwprojecten werkelijk de hoogte injagen, dan scheppen we financieel alle mogelijkheden om in Brussel scholen te bouwen. Het is aan de Brusselse inrichtende machten om ter zake initiatieven te nemen. Een masterplan kan inderdaad oriënterend zijn om afspraken te maken en onderling prioriteiten te bepalen.

De voorrangregeling die we nu in Brussel toepassen, is nog maar een paar jaar in voege. Ik heb geen voornemen om deze regeling, die me billijk en evenwichtig voorkomt, te herzien. Ik wil rond dit onderwerp niet improviseren en voor de derde maal in zes jaar tijd de voorrangregeling ten gronde herzien. Zoals ik in maart al aankondigde, overweeg ik wel aanpassingen op het vlak van de inschrijvingsmethodiek. De procedure moet de mogelijkheid bieden om op lokaal overlegde manier regels te bepalen die dubbele inschrijvingen vermijden en wachtrijen en kampeertoestanden tegengaan. Ik zal voor de zoveelste keer herhalen dat ik de suggestie van een callcenter niet bijzonder interessant vind voor Brussel. Ik zal pas standpunten innemen om de voorrangregeling eventueel te herzien als ik daartoe word uitgenodigd aan de hand van zeer precieze voorstellen.

Het voorstel om aan Nederlandstalige leerlingen absolute voorrang te verlenen, gaat mijn inziens voorbij aan de vraag hoe een Nederlandstalige leerling wordt gedefinieerd. Deze vraag is in de bespreking van het in 2005 goedgekeurde wijzigingsdecreet aan bod gekomen en men stuitte op het probleem dat het feitelijke begrip van 'Nederlandstalig gezin' moeilijk op andere manieren dan op basis van verklaringen op eer kan worden bepaald. Zelfs indien men hiervoor een andere definitie zou hantieren, betekent een absoluut voorrangrecht voor Nederlandstalige leerlingen dat bijvoorbeeld broers en zussen van niet-Nederlandstalige leerlingen die al in de school zitten, in de voorrangregeling na deze groep zouden komen. Het is zeer de vraag of dat billijk te noemen is.

De voorzitter: Mevrouw Van Linter heeft het woord.

Mevrouw Greet Van Linter: Mijnheer de minister, ik dank u voor uw antwoord, maar het lijkt alsof u het vervelend vindt dat het debat opnieuw wordt geopend.

Minister Frank Vandenbroucke: Neen, maar het herhalen is lichtelijk vervelend.

Mevrouw Greet Van Linter: Het is voor mij ook vervelend om telkens opnieuw dezelfde vragen te moeten stellen. Er is pas een nieuwe regeling, maar de actuele situatie toont aan dat de zaak nog steeds niet is opgelost. U hebt het over capaciteitsproblemen, een eventuele uitbreiding en een masterplan. Dat gaat niet op korte termijn. U wilt niet improviseren en neemt pas een standpunt in aan de hand van precieze voorstellen. Voor wie aan de schoolpoorten staat, blijft het probleem echter onopgelost. We zullen daar nog verder op moeten ingaan.

Met redenen omklede motie

De voorzitter: Door mevrouw Van Linter werd tot besluit van deze interpellatie een met redenen omklede motie aangekondigd. Ze moet zijn ingediend uiterlijk

om 17 uur op de tweede werkdag volgend op de sluiting van de vergadering.

Het incident is gesloten.

Vraag om uitleg van mevrouw Kathleen Helsen tot de heer Frank Vandenbroucke, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Werk, Onderwijs en Vorming, over de evaluatie van de proeftuinen in het onderwijs

De voorzitter: Mevrouw Helsen heeft het woord.

Mevrouw Kathleen Helsen: Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, in het besluit van de Vlaamse Regering van 23 juni 2006 in verband met de organisatie van tijdelijke projecten in het basis- en secundair onderwijs is opgenomen dat er een evaluatie van de tijdelijke projecten zou gebeuren. De onderwijsinspectie zou daar een deel van op zich nemen, meer bepaald wat betreft de aspecten met betrekking tot het leerproces. De bevoegde administratie van het departement Onderwijs en Vorming zou de evaluatie over de aspecten van arbeidsorganisatie en arbeidsvoorwaarden op zich nemen.

Vorig werkjaar hebben we in de commissie een gedachteswisseling gehouden over de proeftuinen (*Parl. St. VI. Parl. 2006-07, nr. 1101/1*). De coördinatoren van het departement Onderwijs en Vorming hebben ons toen informatie gegeven over de opvolging van de proeftuinen. Ze hebben ons ook een en ander verteld met betrekking tot de evaluatie. Toen bleek al dat de evaluatie niet eenvoudig was en niet zou gebeuren op basis van de doelen die zijn geformuleerd in de proeftuinen. Dat is eigenaardig. De vraag is dan wat er precies zal worden gemeten. De opzet van de proeftuinen is net om na te gaan op welke manier de regelgeving kan worden aangepast zodat die ten goede komt van het leerproces van leerlingen. Dat moet het einddoel zijn van de verbeteringen die we doorvoeren binnen Onderwijs.

Toen is ook gebleken dat de evaluatie zoals aanvankelijk opgezet, al aan herdenking toe was. Er is ook een forumdag in Gent georganiseerd waar een aantal werkhypotheses werden voorgelegd met betrekking tot de proeftuinen. Er werd vooropgesteld dat er meer zou moeten worden toegespitst op de inhoudelijke thema's van leren en kiezen, technologie, en leren en werken.

Het werd duidelijk dat het evaluatie-instrument voor de uiteindelijke evaluatie door de onderwijsinspectie nog moest worden opgemaakt. Het hele proces moest dus nog starten. In uw beleidsbrief van dit werkjaar (*Parl. St. VI. Parl. 2007-08, nr. 1404/1*) hebt u met betrekking tot de proeftuinen aangegeven dat het voor een aantal

proeftuinen mogelijk moeilijk was om binnen de geplande termijn, namelijk aan het einde van dit schooljaar 2007-2008, de evaluatie grondig uit te voeren. In die zin zou het mogelijk zijn dat de proeftuinen werden verlengd.

Het einde van het schooljaar en het moment van de evaluatie van de proeftuinen zoals we dat drie jaar geleden hadden vastgelegd, naderen. Mijnheer de minister, wat gaat er concreet geëvalueerd worden? Zijn de daarvoor nodige evaluatie-instrumenten ontwikkeld? Blijft de timing haalbaar? In de schriftelijke aankondiging van mijn vraag staat nog een vraag over het besluit van de Vlaamse Regering en een mogelijke verlenging. Ik heb gemerkt dat dit op 11 april op de Vlaamse Regering aan bod is gekomen. Die vraag is dus overbodig.

De voorzitter: Minister Vandenbroucke heeft het woord.

Minister Frank Vandenbroucke: Mijnheer de voorzitter, in het besluit van 23 juni 2006 heeft de Vlaamse Regering vastgelegd dat de evaluatie van de tijdelijke projecten moet resulteren in beleidsbeslissingen over de wenselijkheid, haalbaarheid en budgettaire inpasbaarheid van wijzigingen in de vigerende wetgeving en regelgeving op het vlak van de structuur en organisatie van het basis- en secundair onderwijs en op het vlak van het administratief statuut van het personeel van het basis- en secundair onderwijs binnen het raam van de rechtspositieregeling.

De onderwijsinspectie heeft op 31 januari 2007 een voorstel van concept en evaluatiemethode voorgelegd aan de stuurgroep. Het voorstel werd aanvaard door de stuurgroep en door de inspectie in uitvoering gebracht. De deelnemende scholen werden op de hoogte gebracht van de aanpak op 25 april 2007. Een eerste onderzoek in juni 2007 leidde tot een precieze stand van zaken van de toegepaste afwijkingen op de regelgeving en tot een inschatting van de te verwachten resultaten tegen het einde van het schooljaar 2007-2008. Er werden geen misbruiken of anomalieën vastgesteld. In maart 2008 werd aan de stuurgroep meegedeeld dat slechts de helft van de proeftuinen gebruik maakt van afwijkingen van de regelgeving.

Tijdens het onderzoek in juni 2008 zal de inspectie nagaan in welke mate de school de afwijking heeft toegepast en wat ze precies heeft gedaan. Naargelang de afwijking zal de inspectie nagaan in welke mate de maatregel bijdraagt tot het bereiken van de doelstellingen van het proeftuinproject, welke meerwaarde werd gecreëerd door de maatregel en of er neveneffecten zijn. In het evaluatierapport zal de inspectie globaal vanuit de gebruikte afwijkingen rapporteren. Het gaat daarbij over het volgende: het overdragen van puntenveloppen van het ene onderwijsniveau naar het andere; het laten deelnemen van leerlingen aan onderwijsactiviteiten in andere scholen binnen hetzelfde project; het uitbreiden van

de bestaande structuur of ondersteuning; het veranderen van studiebekrachtiging en toelatingsvoorwaarden; het organiseren van een decretaal curriculum volgens eigen visie; het afwijken van procedures voor programmering; en het afwijken van decretale bepalingen inzake de rechtspositie van het personeel.

Verder zal ze tijdens het tweede bezoek gericht kijken naar concreet gerealiseerde producten zoals een doelenboek, basofiche of technokoffer en naar processen zoals bijvoorbeeld hospiteren, nieuwe structuren en organisatievormen. Ze zal ze in kaart brengen met een precieze beschrijving en totale evaluatie. Bij de evaluatie zal ze een aantal vragen beantwoorden. Is dit product/proces verantwoord? Is het ethisch en onderwijskundig verantwoord? Kan dit product/proces bijdragen tot het ontwikkelen van de talenten van de leerlingen? Kan dit product/proces geïntroduceerd worden in andere scholen, eventueel onder bepaalde randvoorwaarden?

Van bij de start is afgesproken dat de onderwijsinspectie zich niet zal uitspreken over de vraag of de school (scholen of centra) het goed hebben gedaan of niet. Wel zal ze rapporteren over de afwijkingen en resultaten op het vlak van product/proces die concreet werden bereikt in de verschillende domeinen. Er werden een aantal domeinen gebundeld. Een eerste is werken aan de inhoud van het onderwijsproces, meer bepaald wat leren, hoe leren en hoe evalueren. Een tweede is samen kennis ontwikkelen, een derde werken aan nieuwe organisatievormen en tot slot werken aan 'sturen'.

U vraagt of de daarvoor nodige evaluatie-instrumenten al operationeel zijn. De vragen die ik heb vermeld, zijn opgenomen in de evaluatiekijkwijzer die de inspecteurs hanteren.

U had nog een vraag over de timing. De onderwijsinspectie voert de bezoeken uit in juni 2008 en zal eind augustus of begin september 2008 een rapport voorleggen aan de stuurgroep.

In de schriftelijke aankondiging van uw vraag vroeg u dat als er tot verlenging wordt besloten, er dan nog voldoende tijd is voor een besluit van de Vlaamse Regering. Het decreet van 9 december 2005 betreffende de organisatie van tijdelijke projecten in het onderwijs, dat als rechtsgrond fungeert, stelt dat de Vlaamse Regering de voorwaarden bepaalt waaronder projecten eenmaal kunnen worden verlengd, zonder dat deze verlenging langer kan duren dan de oorspronkelijke tijdsduur van het project in kwestie. Hierop, meer bepaald op 11 april 2008, heeft de Vlaamse Regering haar principiële goedkeuring verleend aan een wijzigingsbesluit van het besluit van 23 juni 2006 betreffende de tijdelijke projecten in het basis- en secundair onderwijs. Hierdoor kan na het verstrijken van de driejarige projectduur op 31 augustus 2008 opnieuw een verlenging voor drie schooljaren worden toegestaan.

Dit wijzigingsbesluit zal binnenkort het voorwerp van een advies van de Vlaamse Onderwijsraad en van formele onderhandelingen uitmaken. Het creëert in elk geval de ruimte om voor elk project afzonderlijk te oordelen of en onder welke voorwaarden een verlenging wordt verleend.

Het spreekt voor zich dat niet alle projecten met dezelfde situatie en met dezelfde omgevingsfactoren worden geconfronteerd. Ook de vrijwilligheid met betrekking tot de projectwerking moet onverminderd worden gerespecteerd. Indien tot een verlenging wordt overgegaan en bestaande afwijkingen op de decreet- en regelgeving bijgevolg worden gehandhaafd, vereist dit nogmaals een besluit van de Vlaamse Regering en een bekrachtiging door het Vlaams Parlement.

Samen met mijn medewerkers doe ik er alles aan om deze problematiek, rekening houdend met de nog resterende tijd, voor het zomerreces te finaliseren. In elk geval zullen alle essentiële inspraak- en adviesprocedures op lokaal en op Vlaams niveau volledig worden geëerbiedigd. De meerkost van de eventuele bijkomende middelen voor verlengde projecten zal in de begroting worden verrekend.

Ik wil van de gelegenheid gebruik maken om, in navolging van de decretale bepalingen, het Vlaams Parlement een stand van zaken te geven van de reeds vermelde tijdelijke projecten en van 40 proeftuinen die in de loop van dit schooljaar in het kader van de Vlaamse competentieagenda zijn gestart.

De voorzitter: Mevrouw Helsen heeft het woord.

Mevrouw Kathleen Helsen: Ik dank de minister voor zijn antwoord. Wat de evaluatievormen betreft, zal ik het verslag nauwkeurig lezen. Wat het evaluatie-instrument betreft, verwijst de minister naar de evaluatie-instrument. Het is me niet duidelijk wat ik hieronder moet verstaan. Gaat het om een instrument dat voor de evaluatie wordt gebruikt? Voor ons is dit iets nieuws en ik weet niet goed hoe we het moeten plaatsen. Wat de timing betreft, heeft de minister net verklaard dat het volgend schooljaar 2008-2009 geen enkel probleem is. We moeten hier in elk geval krachtig aan doorwerken. Het begin van het volgend schooljaar is in zicht en we moeten nog een hele weg afleggen.

De voorzitter: Minister Vandenbroucke heeft het woord.

Minister Frank Vandenbroucke: Ik zal de commissie-secretaris twee documenten overhandigen. Het eerste document betreft de evaluatiemethode voor de 25 proeftuinprojecten en voor de zestien projecten onder de noemer 'Accent op Talent' die aan de stuurgroep is voorgelegd. Het tweede document is een overzicht van alle proeftuinen die tot en met 31 augustus 2008 lopen. Het is

misschien een goede zaak de leden van deze commissie hiervan een systematisch overzicht te bieden.

De voorzitter: Mevrouw Helsen heeft het woord.

Mevrouw Kathleen Helsen: Ik zal de documenten doornemen. Daarna zal ik misschien bijkomende vragen stellen.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

Vraag om uitleg van de heer Carl Decaluwe tot de heer Frank Vandenbroucke, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Werk, Onderwijs en Vorming, over de communicatie over de jaarrekening 2005 van de Universiteit Hasselt

De voorzitter: De heer Decaluwe heeft het woord.

De heer Carl Decaluwe: Mijnheer de voorzitter, uit een dossier dat ik bij het Rekenhof heb opgevraagd, meer bepaald de documenten en de briefwisseling over de jaarrekeningen van onze Vlaamse universiteiten, blijkt er met betrekking tot de jaarrekeningen voor 2005 van de Universiteit Hasselt een probleem te zijn. Vooral de correspondentie over de naamswijziging van het Limburgs Universitair Centrum (LUC) in Universiteit Hasselt (UHasselt) heeft me de wenkbrauwen doen fronsen.

Ik citeer even een brief van 15 januari 2008 van de voorzitter van het Rekenhof, de heer Van Stapel, aan het kabinet van de minister. Onder de rubriek 'overheidsopdrachten' staat hierin het volgende te lezen: "Voor de begeleiding van de naamsverandering naar de Universiteit Hasselt werd een beroep gedaan op Groep C & Slangen. Voor deze begeleiding kon de instelling noch een dossier overheidsopdrachten, noch een overeenkomst voorleggen. Er kon enkel een voorstel van Groep C & Slangen worden voorgelegd en een factuur van 21.325 euro voor deze opdracht."

Het Rekenhof maakt ook opmerkingen over een project rond studiekiezers en over kleinere vertaalopdrachten. Ook in dit verband zou geen beroep op de mededinging zijn gedaan en kan de Universiteit Hasselt geen overeenkomsten voorleggen. Dat is het kabinet van de minister op 15 januari 2008 gemeld. Volgens artikel 5bis van het derde lid van de organieke wet van 29 oktober 1846 betreffende de oprichting van het Rekenhof wordt de minister geacht binnen de maand te reageren. Het dossier bevat brieven aan verschillende kabinetten, aan regeringscommissarissen en aan de voorzitter van de raad van bestuur. Antwoorden heb ik echter nergens gevonden. Tenzij het Rekenhof me hierover niet zou

hebben geïnformeerd, ga ik er bijgevolg van uit dat die brieven niet zijn beantwoord.

Het is merkwaardig dat Groep C, onder leiding van de heer Noël Slangen, in het offensief gaat in plaats van zich te schamen. We kennen dit verhaal eigenlijk al. Hij is verbaasd dat een van de door zijn bedrijf uitgevoerde opdrachten, met name de naamswijziging van het Limburgs Universitair Centrum in Universiteit Hasselt, niet door die universiteit zou zijn gegund. Hij vindt bovendien dat het Rekenhof enkel de universiteit en niet Groep C bekritiseert. In een normale rechtsstaat moeten alle betrokkenen die een procedure moeten volgen, die procedure ook kennen. Dat is ook in dit huis het geval. Het Vlaams Parlement schrijft regelmatig overheidsopdrachten uit. De inschrijvers weten perfect welke procedure moet worden gevolgd en voor welke bedragen bepaalde procedures gelden.

Groep C is verontwaardigd omwille van wat de heer Slangen mijn zoveelste aanval noemt. Dit is een voorstelbare en kleingeestige reactie. Hij vergeet blijkbaar dat het niet de eerste keer is. Ik stel enkel vragen omdat het hier blijkbaar om een systematische aanpak gaat. Ik druk me trouwens vrij zacht uit. Groep C probeert steeds weer op een goedkope manier en los van alle procedures opdrachten van de Vlaamse overheid en van aanverwante instellingen binnen te halen. Er is geen enkele controle op deze opdrachten.

Het gaat hier trouwens niet om kleine bedragen. Voor de naamswijziging is een factuur van meer dan 21.000 euro uitgeschreven. De universiteit heeft in de pers verklaard dat het om meer dan een naamswijziging gaat. Het gaat ook om borden en dergelijke. Dat is in feite nog erger. Voor infrastructuur moet de procedure voor de overheidsopdrachten zeker worden gevolgd. De bordenproblematiek ligt immers niet voor de hand.

Mijnheer de minister, waarom heeft de Universiteit Hasselt geen marktbevraging georganiseerd? Waren de regeringscommissarissen in de raad van bestuur op de hoogte? Wie heeft de concrete beslissing genomen om met Groep C samen te werken? Wie heeft de concrete opdracht gegeven? Wat is de precieze inhoud van de communicatieopdracht in verband met de naamswijziging van de universiteit? In het dossier van het Rekenhof wordt enkel over de naamsverandering gepraat. De rest komt hierbij niet aan bod. Welke concrete prestaties zijn in ruil voor de reeds vermelde factuur ten bedrage van 21.325 euro geleverd? Ik heb zelf gelezen dat hiermee een feestje zou zijn georganiseerd. Kunt u de verschillende kosten, bedoeld voor de communicatie, de naamswijziging, de borden, een feestje en dergelijke opsplitsen? Moet Groep C volgens u feesten organiseren? Waarom is het plaatsen van nieuwe borden niet apart aanbesteed? Wie heeft de borden geleverd? Voor welk bedrag is dat gebeurd? Beschikken de regerings-

commissarissen of de minister over gedetailleerde rekeningen? Wat is de inhoud van de studie over de communicatie en de promotie van de universiteit? Die studie stond blijkbaar los van de naamswijziging. Hoeveel heeft dat gekost? Welke procedure is daarbij gevolgd? Wie heeft die studie uitgevoerd?

De voorzitter: De heer Peumans heeft het woord.

De heer Jan Peumans: Mijnheer de voorzitter, ik kom zelden in de commissie voor Onderwijs, maar ik vraag, sinds ik in het Vlaams Parlement zetel, alle mogelijke arresten over door bureaus uitgevoerde communicatiecampagnes op. Ik vind communicatie en de ontwikkeling van logo's op zich een goede zaak. Ik heb evenwel een lijst gemaakt van arresten van de Raad van State die ik in dit verband heb gevonden.

Ik begin met het arrest 116.675 betreffende de bvba Ecoconsult van 4 maart 2003. De rol van de heer Slangen is toen trouwens uitgebreid in de pers gekomen. Gezien de wijze waarop Groep C met overheidsopdrachten omgaat, vind ik het merkwaardig dat de heer Slangen beweert op geen enkel ogenblik op de hoogte te zijn geweest van het feit dat de Universiteit Hasselt de toewijzingsprocedure niet correct heeft toegepast. Als er een reclamebureau is dat verstand van overheidsopdrachten zou mogen hebben, is het toch uitgerekend Groep C.

Ik ga verder met arrest 168.990 van 15 maart 2007, ook wel het arrest-Spitz. Hieruit blijkt dat het strategisch regiomarketingconcept voor de provincie Limburg andermaal ten onrechte aan het bureau Groep C & Slangen is toegewezen.

We hebben ondertussen acht of negen voortgangsrapporten over de BAM (Beheersmaatschappij Antwerpen Mobiel) gekregen. De heer Slangen is er tot op heden tweemaal in geslaagd een persmededeling voor te leggen waarin eigenlijk staat dat volksvertegenwoordigers hem in de toekomst eerst moeten vragen wat ze al dan niet mogen zeggen. Ik nodig de minister uit hier allemaal kennis van te nemen. Ik kan hier nog een tijdje bezig blijven. Het gaat me om de prestaties van een bureau dat op dergelijke wijze overheidsopdrachten verkrijgt. Het strategisch communicatieconcept van de BAM zou eerst 900.000 euro kosten. Na lang aandringen, onder meer via het Rekenhof, hebben we een opsomming van de activiteiten gekregen. We hebben meermaals onze lachspieren moeten bedwingen. Gelukkig heeft de raad van bestuur van de BAM dit ook ingezien en het bedrag tot 600.000 euro teruggebracht. Ik hoop dat de raad van bestuur dit bedrag uiteindelijk tot nul zal reduceren.

Ik nodig de minister, die het administratief toezicht op de onderwijsinstellingen moet verzorgen, uit om eens

naar de toekenning van het dossier van de Noord-Zuidverbinding in Limburg te kijken. Overal waar de heer Slangen opduikt, krijgt hij een score van 97 op 100. Andere bureaus krijgen 60, 70 of 80 op 100. Blijkbaar behoren zij allemaal tot de categorie der onbekwamen.

Ik wist eigenlijk niet dat over dit onderwerp een vraag om uitleg was ingediend. Ik heb zelf een schriftelijke vraag ingediend. Het gaat me vooral om de deontologie. Het bureau van de heer Slangen is van naam veranderd, maar het gaat nog steeds om dezelfde aandeelhouders. Groep C slaagt er voortdurend in de regelgeving met betrekking tot de overheidsopdrachten te omzeilen en zelfs prijsafspraken te maken. De overheid moet zich dringend bezinnen over de vraag of dergelijke bureaus nog voor overheidsopdrachten in aanmerking zouden mogen komen.

De voorzitter: De heer Sannen heeft het woord.

De heer Ludo Sannen: Mijnheer de voorzitter, ik wil niet op de inhoud van het dossier ingaan. Ik heb het enigszins moeilijk met de manier waarop twee zaken worden vermengd.

Het dossier van het Rekenhof betreft de manier waarop de Universiteit Hasselt een contract met Groep C heeft afgesloten. In dat verband kunnen ernstige bedenkingen worden geformuleerd. De heer Decaluwe stelt zich terecht een aantal vragen. De minister kan die vragen beantwoorden.

Voor zover ik op dit ogenblik kan beoordelen, heeft de Universiteit Hasselt dit contract op een niet al te professionele wijze afgesloten. Ik heb het er moeilijk mee dat dit feit wordt gebruikt om een bureau te bekritisieren. Dat betekent niet dat ik de argumenten van de heer Peumans wil tegenspreken. Men mag die twee echter niet zomaar vermengen. Ik heb er moeite mee als men dat doet. We moeten een duidelijk antwoord krijgen op de vraag of men heeft gehandeld conform de regelgeving die de universiteit hanteert. Als het antwoord negatief is, moeten we daarover de universiteit interpellieren. Het is evenwel niet onze taak te oordelen over de kwaliteit van het werk dat Groep C heeft geleverd. Dat zou erg regentesk zijn. Wat betreft de andere aspecten waar de heer Peumans naar verwijst, daarover kan ik niet oordelen. Hier kunnen we ons enkel afvragen of de universiteit de regelgeving heeft gerespecteerd, en dat is ook het voorwerp van de vragen van de heer Decaluwe.

De voorzitter: Minister Vandenbroucke heeft het woord.

Minister Frank Vandenbroucke: Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, voor ik op de precieze vragen van mijnheer Decaluwe inga, wil ik eerst kort de gang van zaken schetsen met betrekking tot de jaarrekeningen van de universiteiten en de rol van het Rekenhof

daarbij. Het Universiteitendecreet van 1991 bepaalt dat elke universiteit jaarlijks een jaarrekening moet opmaken over het voorbije begrotingsjaar en die bij de Vlaamse Regering, in casu de minister van Onderwijs, moet indienen. Het decreet legt daarvoor in de artikelen 161 tot en met 166bis een aantal zaken vast. Dat gaat over de aard van de boekhouding die men moet voeren, de termijnen waarin de jaarrekening moet worden ingediend enzovoort. Een besluit van de Vlaamse Regering, dat eind 2007 is geactualiseerd, bepaalt volgens welk model de jaarrekening moet worden opgesteld.

De wet van 27 juli 1971 op de financiering en de controle van de universitaire instellingen, waarvan een handvol artikelen nog altijd van kracht zijn, bepaalt dat de jaarrekening vervolgens via de minister van Financiën voor toezicht en visum naar het Rekenhof moet worden doorgestuurd. Als het Rekenhof opmerkingen of vragen heeft bij een jaarrekening, maakt het die zowel aan de regering als aan de betrokken universiteit over. Op basis van een gedetailleerde reactie van de universiteit wordt dan door de regering, in casu de minister van Onderwijs, een antwoord aan het Rekenhof overgemaakt. Het Rekenhof kan dan tot zijn finale conclusie komen. Ook met betrekking tot deze jaarrekening wordt die procedure gevolgd.

De Universiteit Hasselt bereidt momenteel een reactie op de verschillende opmerkingen van het Rekenhof voor. In de brief van het Rekenhof staan immers nog wel een paar andere vragen en opmerkingen dan het ene punt dat mijnheer Decaluwe hier aanhaalt. We zijn dus nog niet zo ver dat het Rekenhof zich over deze kwestie definitief heeft uitgesproken. Het lijkt me belangrijk om dat in het achterhoofd te houden.

Vooraf wil ik ook nog het volgende meegeven. De raad van bestuur van de universiteit heeft op 8 februari 2005 beslist om met ingang van het academiejaar 2005-2006 de benaming Limburgs Universitair Centrum (LUC) te wijzigen in Universiteit Hasselt. Die naamsverandering was in Limburg een erg gevoelig punt. Sommige collega's zijn daar ongetwijfeld beter van op de hoogte dan ikzelf. Die gevoeligheid was ten andere al gebleken in 2003, bij de voorbereiding van het decreet betreffende het LUC en de Hoge Raad voor het Hoger Onderwijs in Limburg. In plaats van een nieuwe naam in het decreet in te schrijven, is er toen voor gekozen om de raad van bestuur de mogelijkheid te geven om, mits een bijzondere meerderheid, een naamswijziging door te voeren. Dat is dus gebeurd in februari 2005.

Ik beantwoord nu de vragen. Waarom werd door de universiteit geen marktbevraging georganiseerd? Waren de regeringscommissarissen en de raad van bestuur daarvan op de hoogte? Wie gaf de concrete opdracht? Ik gaf u de achtergrond van de naamswijziging, want de universiteit argumenteert dat dit mee verklaart waarom niet de geijkte weg van de marktbevraging is gevolgd.

Omdat de naamswijziging van de universiteit zo gevoelig lag, kon immers moeilijk op voorhand al een heel communicatieplan in de steigers worden gezet. Want dat zou het beslissingsproces zonder twijfel hebben bemoeilijkt, aldus de universiteit. Na de beslissing van de raad van bestuur restte er ook niet veel tijd. De nieuwe naam moest al het daaropvolgende academiejaar in gebruik zijn. De naamswijziging communiceren in de vakantiemaanden juli en augustus achtte men weinig efficiënt. Daarom werd gemikt op 15 juni als introductiedatum voor de nieuwe naam. Dat betekende dus dat men vier maanden tijd had om een communicatiestrategie uit te werken en te implementeren. Men heeft er dan voor geopteerd om de opdracht zo snel mogelijk toe te wijzen.

De keuze voor Groep C & Slangen was volgens de universiteit geïnspireerd door het feit dat het bureau dankzij eerdere opdrachten al goed vertrouwd was met de universiteit en met de Stad Hasselt, en als Limburgs bureau ook de gevoeligheden op het vlak van de naamswijziging goed kon inschatten. Zo had Groep C & Slangen in het verleden voor de universiteit al promotiecampagnes doorgevoerd, een marktstudie uitgevoerd en de strategische positionering omschreven. Voor de stad Hasselt had het bedrijf een citymarketing ontwikkeld. In de stukken van de raad van bestuur of van het bestuurscollege is daar geen verdere informatie over te vinden. Op die vraag kan ik dus niet antwoorden. De concrete opdracht werd uitgeschreven door de toenmalige beheerder.

Wat is de precieze inhoud van de communicatieopdracht inzake de naamswijziging van de universiteit? Er is een nota van de UHasselt waarin de opdracht uitvoerig wordt beschreven. In grote lijnen komt de opdracht op het volgende neer: het ontwikkelen en begeleiden van een communicatiestrategie die de nieuwe naam introduceert; het invullen van de nieuwe naam, in samenhang met een nieuwe positionering van de universiteit; en de verdere begeleiding van het proces van naamswijziging en positionering.

Welke concrete prestaties werden geleverd voor de factuur van 21.325 euro? Kan de minister een opsplitsing maken van de verschillende kosten? De uitvoering van de opdracht had onder meer betrekking op een nieuw logo en een nieuwe huisstijl, ook voor de webpagina's van de universiteit; een evenement op 15 juni om naam, logo en huisstijl voor te stellen aan het personeel en de pers; een speciale editie van Het Belang van Limburg waarin de nieuwe naam in de verf werd gezet; een actie op Pukkelpop, met een advertentie in Het Belang van Limburg, het uitdelen van UHasselt-T-shirts en dergelijke; een doorlichting van het vroegere universiteitsblad LUC-Nieuws, dat omgevormd werd tot het huidige Magazine en van het vroegere personeelsblad LucRaak, dat omgevormd werd tot het huidige Nu-weet-je-Het.

Bepaalde voorstellen van Groep C & Slangen, vooral met betrekking tot de verdere implementatie en follow-up

van de communicatiestrategie, vond de UHasselt blijkbaar minder goed passen in het geheel. Die taken werden niet uitgevoerd en zijn dan ook niet gefactureerd. Dat verklaart het verschil tussen de offerte van 35.000 euro exclusief btw en de factuur van 17.000 euro, of een verschil van meer dan 21.000 euro, btw inbegrepen.

Waarom werden de nieuwe borden niet apart aanbesteed? Wie leverde de borden en voor welk bedrag? Ik weet niet of we het met betrekking tot de borden over hetzelfde hebben. Uit de informatie die ik heb gekregen, blijkt dat deze dossiers niet tot de opdracht van Groep C & Slangen behoorden. De plexiborden in de lichttorens van de instituten zijn vervangen door de firma Miro. Deze opdracht werd wel degelijk uitgevoerd na een raadpleging van de markt en kostte 2.655 euro. Diezelfde firma maakte, zonder marktbevraging, ook een spandoek voor boven de ingang deur, tegen een prijs van 2.614,21 euro. Dat zijn overigens bedragen waarvoor de opdrachten zonder marktbevraging toegewezen kunnen worden.

Beschikken de regeringscommissaris en de minister over gedetailleerde rekeningen? De regeringscommissaris noch ikzelf beschikken systematisch over gedetailleerde rekeningen per opdracht. Die kunnen uiteraard wel opgevraagd worden, zoals het Rekenhof in dit geval ook gedaan heeft.

Wat is de inhoud van de studie over de communicatie en de promotie voor de universiteit, een studie die los stond van de naamgeving? Wat heeft deze studie gekost? Welke procedure werd gevolgd voor de toewijzing van de studie? Gespreid over de periode 1998-2005 heeft Groep C & Slangen diverse opdrachten voor het toenmalige LUC uitgevoerd: doorlichting en evaluaties van promotiecampagnes aan het eind der jaren negentig; advies voor promotiecampagnes, eind jaren negentig, begin 2000; ontwikkelen en begeleiden van een marktonderzoek; ontwikkelen van een strategisch positioneringsverhaal; communicatietraining voor medewerkers; voorbereidend strategisch advies over naamsverandering; strategisch advies over een wervingsplan; mediaplanning voor verschillende campagnes; strategische begeleiding van een nieuw logo en een basisconcept voor campagnes. Alle opdrachten samen kostten het toenmalige LUC 347.000 euro, gespreid over een periode van 7 jaar. Die opdrachten van min of meer beperkte omvang zijn zonder marktbevraging toegewezen.

Als conclusie zou ik willen stellen dat de UHasselt voor een dergelijke opdracht een marktbevraging had moeten organiseren. Uit de informatie die de universiteit mij heeft bezorgd, concludeer ik echter ook dat de snelle toewijzing van deze opdracht te goeder trouw is gebeurd. Dat is, voor alle duidelijkheid, absoluut geen toelating om in de toekomst zo te blijven handelen. Ik zeg dat allemaal wel in de voorwaardelijke wijs. Ik wil

namelijk, zoals ik in mijn inleiding al heb aangegeven, ook de conclusies van het Rekenhof afwachten. Op basis daarvan zullen we kunnen uitmaken of bijkomend optreden nodig is, zoals bijvoorbeeld het in mindering brengen van de bewuste bedragen op de toekomstige werkingsmiddelen van de universiteit, op basis van artikel 165 van het Universiteitendecreet.

De voorzitter: De heer Decaluwe heeft het woord.

De heer Carl Decaluwe: Ik dank de minister voor het antwoord met informatie over de stand van zaken. Het is vanzelfsprekend dat hierover op een bepaald ogenblik in dit parlement een nieuwe vraag wordt gesteld. Ik verwijt u niets, maar ook u beschikt vandaag nog niet over alle informatie. Pas als we alle informatie hebben, kunnen we een oordeel vellen. Maar toch dit.

Een: het staat mijns inziens als een paal boven water dat de wet op de overheidsopdrachten flagrant is genegeerd. Men heeft daartoe een smoes ingeroepen. Ik geef een voorbeeld. Als iets in dit parlement snel moet gaan inzake de communicatie en organisatie van evenementen, dan zullen we toch niet de wet op de overheidsopdrachten negeren. Men heeft 'een foef' gebruikt. En het is altijd met dezelfde persoon dat er wordt 'gefoeft'.

Het stoort me ook dat de raad van bestuur helemaal niet alert heeft gereageerd. Men weet dat er iets scheelt, maar niet één bestuurder maakt een opmerking. In elk geval is daarvan niets in de notulen van de raad van bestuur terug te vinden. Dat is merkwaardig. Ten derde en ten slotte wil ik opmerken dat in de wet op de overheidsopdrachten, maar ook in andere wetten, expliciet staat dat beide partijen de procedures moeten kennen en toepassen. Dat is logisch. Samenvattend: ik had toch verwacht hier straffere taal te horen. Ik had verwacht dat men zou zeggen dat dit fout is.

Uw antwoord is correct. Maar ik kan alleen maar besluiten dat er ofwel sprake is van een misverstand, ofwel van een leugen van de woordvoerder van de UHasselt. Die man zegt dat hij niet begrijpt wat ik allemaal zeg. Hij zegt dat alles in een globaal project zat, inclusief de borden en dergelijke. U zegt hier precies het omgekeerde. U zegt dat de borden en aanwijzers niet in de opdracht zitten en het voorwerp van een aparte aanbesteding zijn. Dat laatste is eigenlijk normaal, maar in de media probeert de woordvoerder mist te spuien over de activiteiten van volksvertegenwoordigers die hun werk goed willen doen.

Het Rekenhof is al een tijdje met dit dossier bezig. Verschillende ministers en de regeringscommissaris zijn aangeschreven. Toch ontbreekt informatie. Blijkbaar heeft men op die brieven niet gereageerd. Blijkbaar krijgt men via de regeringscommissaris de rekeningen niet in handen.

We wachten dus op bijkomende informatie. Vanzelfsprekend zullen we het dossier blijven opvolgen. Als er nieuwe informatie opduikt, zullen we een nieuwe vraag stellen. Als zwart op wit zal blijken dat er allerlei dingen verkeerd zijn gelopen – en daar ziet het toch naar uit – dan moeten er sancties komen. Vanmorgen heeft minister Keulen in de commissie voor Wonen een krachtige uitspraak gedaan: als er een fout wordt gemaakt, dan moet er een sanctie volgen. Ik verwacht dat in deze commissie hetzelfde gebeurt. Ik wil dat het de laatste keer is geweest dat men zo met belastinggeld omspringt. Dat is mijn bekommernis.

Mijnheer Sannen, ik heb mijn vragen over Groep C bewust op die manier gesteld. Ik heb stilaan mijn buik vol van die groep. Het is altijd iets. Ik kan u bij manier van spreken wel twintig arresten voorlezen. Zo'n groep moet de wetgeving toch kennen. Er ontstond grote commotie over mijn uitspraken. Voor mij mag Groep C gerust een jaar of twee op de zwarte lijst van de overheidsinstellingen gezet worden.

De voorzitter: De heer Peumans heeft het woord.

De heer Jan Peumans: Ik dank u voor uw antwoord, mijnheer de minister. Dat zal me aansporen, net als de vraag van de heer Decaluwe, om bijkomende vragen te stellen over de periode 1998-2005. Mijn bundel wordt steeds dikker.

Mijnheer Sannen, u moet de wetgeving op de overheidsopdrachten nog eens nalezen. Ik heb al 25 jaar een lokaal mandaat. Ik werk al 25 jaar met de wet op de overheidsopdrachten. Beide partijen hadden daarvan op de hoogte moeten zijn. De reactie in de kranten is weer typisch: men wordt afgedreigd. Zo'n bedrijf moet ervan op de hoogte zijn op welke manier het moet handelen met een overheidsinstelling. Dat heeft niets te maken met de rechtbank. Deze groep krijgt al jaren arresten van de Raad van State en is verwickeld in tal van andere procedures. De tendens wordt opnieuw bevestigd. Wordt vervolgd.

De heer Ludo Sannen: Ik denk dat we ons inderdaad vragen kunnen stellen bij de correctheid van de procedure. Als iets niet gelopen is zoals het hoort, moet dat worden onderzocht en beoordeeld. We mogen van een universiteit enig professionalisme verwachten.

We kunnen ons niet bezighouden met de inhoud van het dossier en de kwaliteit van de diensten. Dat is een taak voor de universiteit. Het gaat immers niet over een project als de BAM. Onze relatie met de BAM ligt helemaal anders dan onze relatie met de universiteit.

Mijnheer Peumans, ik heb in het begin van mijn politieke carrière ook vragen gesteld over initiatieven van Slangen & Partners. Dat was in de tijd van minister

Kelchtermans. Men kan vragen stellen, men kan juridische stappen zetten, maar het parlement kan enkel de procedure beoordelen.

Als de Groep C & Slangen wetten overtreden heeft, dan moeten er juridische stappen ondernomen worden. We blijven hier in een schemerzone zitten: er is sprake van betrokkenheid, maar we moeten de zaken eerst hard maken. *(Opmerkingen van de heer Carl Decaluwe)*

We moeten hier geen mist zitten spuien.

De heer Jan Peumans: Mijnheer Sannen, ik nodig u uit om de twee arresten van de Raad van State te lezen. Ik zal ze u bezorgen. Ik ben helemaal geen mist aan het spuien.

Minister Frank Vandenbroucke: Het Rekenhof heeft zich nog niet definitief uitgesproken. Dat duurt langer dan de voorziene maand, maar dat is niet uitzonderlijk. Ik wacht daar op.

De voorzitter: Het incident is gesloten.
